

Nr 484

Av herr Svenning m.fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 90, med förslag till ny tulltaxa, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 90 till årets riksdag med förslag till ny tulltaxa föreslås, att strumpor av ändlösa syntetiska textilfibrer (tulltaxenummer 60,03 A) skola erhålla en tullsats av 18 % av värdet vid den i propositionen föreslagna garntullen och 14 % av värdet vid den förutsedda suspenderingen av denna.

Departementschefens motivering till detta förslag är, att tullskyddet bör bibehållas vid den nivå, som fastställdes genom Kungl. Maj:ts kungörelse (nr 466) om uttagande av särskild tullavgift för vissa varuslag av den 20 juni 1955.

Att den nu gällande tullnivån måste betraktas som synnerligen låg framgår av följande siffror, som belysa den kraftiga importökningen på berörda varuområden under tiden 1954—1957.

Sveriges import av nylonstrumpor (stat. nr 1094:4) under åren 1954—1957 i ton

År	Totalimport ton
1954	159
1955	199
1956	262
1957	270

Denna internationellt sett mycket låga tull — Norge har 25 %, Finland 35 %, England 33 $\frac{1}{3}$ % för att taga några närliggande exempel — har bl. a. medfört, att exportörerna i de länder som ha överproduktion av damstrumpor i första hand vänt sig till Sverige, där de ständigt underbjuda varandra, ofta utan hänsyn till verkliga tillverkningskostnader.

Den svenska strumpindustrien, som tidigare försörjt hemmamarknaden till 90 %, har härigenom tvingats att uppgiva allt större del av sitt eget avsättningsområde, så att självförsörjningsgraden numera endast är ca 50 %. Möjligheterna till komensation genom export äro synnerligen begränsade, eftersom praktiskt taget alla länder i Västeuropa ha betydligt högre tullar än Sverige och i många fall dessutom kvantitativa importregleringar.

De handelspolitiska konkurrensförhållandena för den svenska industrien under de senaste tre åren ha inneburit att industriens lager tredubblats,

ordertillgången gått starkt tillbaka och sysselsättningsgraden försämrats på ett sådant sätt, att flera strumpfabriker nyligen varslat om driftsin-skränkningar. Vad ytterligare permitteringar skulle betyda för de anställda, som i många fall icke ha möjlighet att få annat arbete, torde icke erfordra särskilda förklaringar.

Industriens maskinpark är av hög teknisk standard, och produktiviteten har genom rationell planering och effektiva arbetsmetoder måst drivas upp till en hög nivå för att kompensera Sveriges högre arbetslöner och strängare arbetstidslagstiftning. Industrien torde därför ha goda möjligheter att klara sig i framtiden vid ett tullskydd, som någorlunda ansluter sig till nivån i det övriga Europa, varifrån konkurrensen måste mötas.

I föreliggande förslag till tullsats för strumpor av syntetsilke synes icke vederbörlig hänsyn ha tagits till att den svenska strumpindustrien inför en eventuell gemensam europeisk marknad kommer i ett avsevärt sämre utgångsläge beträffande tullavtrappning m. m. än sina konkurrenter.

På detta varuområde medgiva våra internationella åtaganden i GATT en tullsats, som anknyter till den internationella genomsnittliga tullnivån, nämligen 25 % av värdet. Denna bindning i GATT har skett vid den nuvarande garntullen av 2 kronor per kg.

Det har under senare år konstaterats en allt större import av strumpor till priser av dumpningskaraktär, vilket vållat industrien skada och stora olägenheter. Dumping bör visserligen i första hand mötas med särskilda åtgärder, såsom antidumpingtullar eller kvantitativa begränsningar. Sådana åtgärder äro emellertid till sin natur kortsiktiga och i många fall mycket svåra att tillämpa.

Under nuvarande internationella konkurrensförhållanden, som av allt att döma ytterligare komma att skärpas inom loppet av de närmaste åren, framstår det som önskvärt, att en strumpimport till onormalt låga priser i möjligaste mån begränsas. Detta skulle vara möjligt, om strumpindustriens tullskydd utformades som en kombination av värdetull och specifik minimitull.

Med hänsyn till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen vid behandling av proposition nr 90 måtte besluta, att en värdetull av 20 %, dock lägst 8 kronor per dussin, fastställs för strumpor av syntetsilke jämväl under tid, då garntullen är suspenderad.

Stockholm den 9 april 1958

Eric Svenning

Sigfrid Löfgren

Jean Braconier

Sam B. Norup